

LOPIANOWY (3) ai

Oba o jasne, a pochylone (tak też Cn).

sg m N łopiánowy (1). ◇ I łopiánowym (1). ◇ pl N subst łopiánow(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „łopian”, należący do łopianu, zrobiony z łopianu; lappaceus Cn (3) :

*Wyrażenia: »łopianowy korzeń« (1): Podroźnik theż z rutą wárzyć y pić z pieprzem/ y ná wirzch fámó źiele przykłádác. A tákież łopianowy korzen z octem. *SienLek* 94v.*

*»łopianowy sok« (1): Theż bolenie człónkow v nog y v rąk Czarna Halena z łokiem łopianowym zmiefzana: vłmierza *FalZioł* III 2d.*

*»łopianowa szyszka« (1): Canaria łapa, Lopyanowe łzyfzki które łie ná pfyą skorę przipiyáyą. *Mącz* 33c.*